

Mál nr. 257/2016**M
og****vátryggingafélagið V v/ ábyrgðartryggingar dráttarvélar.****Maður slasaðist er unnið var við að lesta eftirvagn dráttarvélar.****Gögn.**

Málskot, móttakið 15.8.2016, ásamt fylgigögnum.

Bréf V, dags. 31.8.2016.

Málsatvik.

Hinn 15. júní 2015 vann M við að lesta eftirvagn dráttarvélarinnar A stórum sekkjum með viðarkurli. Í gögnum málsins er vagninn nefndur ýmist vélavagn, viðarvagn eða stauravagn. Samkvæmt gögnum málsins var vagninn búinn sérstökum þar til gerðum krana, viðarkrana, til að hífa staura eða trjáboli upp á vagninn eða af honum. Kraninn mun vera knúinn af aflvél A. Á enda kranans ver sérstök kló, viðarkrabbí, til að grípa utan um staura þegar þeir eru hífðir. Búið var að hífa fjóra sekki upp á vagninn. Er til stóð að hífa fimmta sekkinn hugðist M hagræða sekknum. Læsti þá stjórnandi kranans klónni fyrir slysi og hægri hönd M klemmdist milli klóarinnar og sekkjarins með afleiðingum að hann hlaut alvarlega áverka á tveimur fingrum handarinnar.

A er vátryggð lögboðinni ábyrgðartryggingu hjá V og M hefur krafist bóta úr ábyrgðartryggingunni hjá V vegna þess líkamstjóns sem hann hlaut. V hefur hafnað bótaskyldu.

Álit.

Samkvæmt 1. mgr. 88. gr. umferðarlaga nr. 50/1987 skal sá sem ábyrgð ber á skráningarskyldu vélknúnu ökutæki bæta það tjón sem hlýst af notkun þess enda þótt tjónið verði ekki rakið til bilunar eða galla á tækinu eða ógætni ökumanns. Í 2. gr. laganna er dráttarvél skilgreind sem vélknúð ökutæki sem aðallega er hannað til að draga annað ökutæki og draga, ýta, flytja og knýja vinnutæki og er á hjólum og/eða beltum. Ekki verður annað ráðið en vagn sá sem tengdur var A umrætt sinn sé eftirvagn í skilningi 2. gr. ufl., þ.e. ökutæki sem er hannað til að vera dregið af öðru ökutæki og aðallega er ætlað til fólks- eða vöruflutninga.

Af gögnum málsins má ráða að flytja hafi átt sekkina með A frá tilteknum bæ í Borgarfirði, þar sem slysið varð, til Akraness. Umrætt sinn var því verið að lesta eftirvagninn vöru til flutnings með A. Eins og hér stóð á verður að horfa heildstætt til þess að hér var fyrst og fremst verið að nota bæði ökutækin, þ.e. A og eftirvagninn, sem ökutæki til vöruflutninga. Notkun kranans, sem knúinn var af aflvél A, stóð í svo nánnum tengslum við lestun ökutækjanna sem flutningstækja, þegar slysið varð, að líta verður svo á að hún teljist við þessar aðstæður hafa verið hluti af eðlilegri og venjulegri notkun A sem vélknúins ökutækis. Þessu breytir ekki þótt A hafi verið kyrrstæð og stuðningsfætur kunni að hafa verið útdregnar til að tryggja stöðugleika tækjanna meðan unnið var við að hífa sekkina upp á vagninn. Líkamstjón M telst því hafa hlotist af notkun A sem skráningarskylds vélknúins ökutækis í skilningi 1. mgr. 88. gr. ufl. M á því rétt á bótum fyrir tjón sitt úr ábyrgðartryggingu A hjá V. Ekki verður séð að slysið megi rekja til meðábyrgðar M, enda er slíku heldur ekki haldið fram af V. Er því ekki efni til að skerða rétt hans tilbóta.

Niðurstaða.

M á óskertan rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Reykjavík, 20. september 2016.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.